1873—1906 Tallinnas meriväe-arstiks, teotsedes esialgu (1873—75) noorema, siis vanema arstina ning sõjasadama arstijaoskonna juhatajana; läks 1906 a. erusse ja suri 28. IV 1916 Tallinnas. — Eesti kultuurilistest püüetest hakkas R. osa võtma juba üliõpilasena, olles »Vanemuise« liige ja pidades seal õpetlikke kõnesid, toimides raamatukoguhoidjana ning lugemislaua juhatajana (1869), eriti aga I üldise laulupidu pidukomitee liikmena. 1870. a. oli »Vanemuises« R.-i tegelikul juhatusel ning kaastegevusel esimest korda etendusel Eesti näitemäng, Koidula eestistatud »Saaremaa onupoeg«, sama a. sügisel Koidula koostatud »Maret ja Miina ehk kosjakased« ja järgmisel suvel »Säärane mulk«. Üliõpilasena oli R. ühes A. Kurrikoff'iga (vt.) üks eesti soost üliõpilaste koondamise algatajaid 1870. a., millest välja kasvas vanem eesti üliõpilaste koondis Eesti Üliõpilaste Selts; pärastpoole oli R. pikema aja kestes (1884–95) Eesti Üliõpilaste Seltsi vilistlastekogu juhataja, aidates mõjuvalt kaasa eesti soost haritlaste organiseerumisele. Hiljemini oli ta korporatsioon »Fr. Estica« asutajaid. Eesti Kirjameeste Seltsi ellukutsumisel oli R. asutajate hulgas ja jäi seltsi liikmeks kuni suure lõhe tekkimiseni seltsis (28. VIII 1881 koosolekul). Tallinnas elades võttis R. elavalt osa kohaliku Eesti seltskonna organiseerimise ning arendamise tööst, töötas kaasa rahvuslikes üldettevõtteis aa. 1877—84 Eesti Aleksandri kooli peakomitee liikmena ja eriti 1880. a. Tallinnas peetud III laulupidu mõtte õhutajana ja laulupidu korraldava komitee abiesimehena. Kohaliku omavalitsuse tööst võttis R. osa aa. 1881—89 Tallinna linnavolikogu liikmena Eesti-Vene valijate nimekirja järgi. Kutsetöö kõrval avaldas R. populaar-teaduslikke artikleid ning raamatute arvustusi »Eesti Postimehes«, »Olevikus«, »Postimehes«. Tema suuremaks ning tähelepandavamaks tööks osutuvad saksa keeles kirjutatud mälestised »Kulturbestrebungen des estnischen Volkes während eines Menschenalters (1869—1900)« (Tallinna, 1912). Selles töös kirjeldab R. 374 leheküljel elavas kujutuses peamiselt isikliku nägemise põhjal Eesti ärkamisaega, selle eel käinud olusid ning eriti sel ajal üleskerkinud rahvuslikkude püüete ja ettevõtete käiku. Kuigi nähete ja isikute vaatlemisel ja hindamisel domineerib isiklik-subjektiivne seisukoht ja asja nähakse ühe rahvuspolitilise voolu perspektiivist, sisaldab töö siiski kokkuvõtliku ülevaate ja rea üksikandmeid, mis on väärtuslikuks materjaliks eesti rahva arenemiskäigul kaugeleulatuva tähtsuse omandanud ajajärgu oludest, sündmustest ja tegelastest kujutelma omandamiseks. Viimaks tuleb lugeda R.-i eriliselt väärtuslikuks teeneks Eesti kultuuri ning kirjandusloo alal tema kui Koidula õemehe käes alalhoitud Kreutzwaldi ja Koidula kirjavahetuse trükis avaldamise algatamist ning võimaldamist (vt. Kreutzwald'i ja Koidula kirjavahetus I ja II, Tartu, 1910–11). — Ilukirjanduse alal avaldas R. mõned luuletised, eriti tõlked. Silmapaistvamaks saavutiseks on G. Hauptmann'i näidendi »Põhjavajunud kell« tõlge seotud kõnes (Tall., 1914).

Post. album, 233; Brennsohn, Ärzte Estl., 312; J. Kõpp, Eesti Üliõpil. S.-i ajalugu I (1925); Post. 1916, nr. 105; Pvl. 1916, nr. 13. *J. K.*

ROSSIHNIUS (Rossinius), Joachim, kirikuõpetaja ja vaimulik kirjanik, sünd. arvatavasti 1600 paiku Pommeris Stargardis, immatrikuleerus juba väga noorelt, nimelt 1614. a. kevadel Frankfurdi ülikoolis, ordineeriti nov. 1622 Vigala kirikuõpetajaks, kust ta aga nähtavasti rahutute sõjaolude tõttu hiljemalt 1625. a. suveks on astunud Rootsi sõjaväkke hingekarjaseks, tulles ühes võidukate rootslastega (Jakob de la Gardie juhatusel) sama a. 27. VIII vallutatud Tartu ja pidades seal, Maarja kirikus, juba järgneval päeval jutlust. Jaan. 1626 kutsuti R. Tartu eesti koguduse õpetajaks, mis ametis ta püsis kuni 1630. a. jõuluni, siirdudes siis Tartust Sangastesse, saades Sangaste, Karula ja Laatre kirikuõpetajaks. Aineliselt viibis ta seal pea sama halbades oludes kui varemalt Tartus. Kuid ka oma ametikohuseid täitis ta hooletult. 1636. a. peale oli ta Tartu alamkonsistooriumi assessoriks ja 1837–45 võimalikult ehk praostiks Tartu maakonnas. 1641. a. on teada R.-e osavõtt ühest nõiaprotsessist. 1642. a. alul lahkus R. Sangastest, mõeldes asuda Otepäässe, sealse koguduse ühe osa soovil; kuna see kavatsus aga äpardus, jäi ta esialgu nähtavasti ilma kindla kohata (olles siiski, Paucker'i järgi, veel 1642 a.-ni Tartus õpetajaks), kuid käis jällegi 1644 kevadest kuni 1645 suveni pastorikohuseid täitmas Kodaveres ja Alatskivil. Surn. on R. enne 8. VII 1645. — R.-e sulest ilmus kirikuõpetajate jaoks a. 1632 Riias »Catechismus Herrn D. Martini Lutheri in sechs Hauptstücke verfasset, Wie derselbe in der Christlichen Gemeine, vnd fürnemblich vnter der lieben Jugend geübet werden sol: Besambt den Fragstücken Lutheri: vnd dem Traw- vnd Tauffbüchlein vnd gemeinen Collecten. Itzo In Estonische Dörptische sprache versetzet Durch Joachimum Rossihnium Pharr Herrn zu Theall, Caroll vnd Felcke« (86 trükitud lk.) ja »Evangelia vnd Episteln auf alle Sonntage durchs gantze Jahr. Item: Evangelia vnd Episteln der fürnembsten Festen. Vnd: Die Historia vom